

Udskriftsdato: torsdag den 11. juni 2026

AFG nr 9836 af 25/06/2019 (Gældende)

Investering i værdipapirer - ABL § 19

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 19-0228515

Investering i værdipapirer - ABL § 19

Skatterådet bekræftede, at et selskab, som ydede kortfristede direkte lån og/eller kortfristede konvertible lån til børsnoterede selskaber bestod af investering i værdipapirer mv. som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2. Det blev ved besvarelsen lagt til grund, at det var forvaltningsselskabet for selskabet, som foretog det reelle arbejde i forbindelse med udlånene. Det vil sige, at det var forvaltningsselskabet som vurderede, om der skulle foretages udlån og på hvilke vilkår, således at selskabet alene formelt besluttede, om udlånene skulle foretages på de aftalte vilkår.

Skatterådsmøde 25. juni 2019 - SKM2019. 405. SR

Offentliggjort i redigeret form.

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at nedenfor beskrevne påtænkte virksomhed består af investering i værdipapirer m.v. som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

H1 er registreret forvalter af alternative investeringsfonde (ved Finanstilsynet) og er forvalter for spørger, som er et investeringsselskab.

Spørgers formål er at udøve investeringsvirksomhed ved kollektiv investering, og i forlængelse heraf har spørgers hidtidige virksomhed konkret bestået i at investere i en bred portefølje af børsnoterede aktier, tegningsrettigheder, obligationer og finansielle instrumenter.

I forbindelse med den hidtidige aktivitet er spørger blevet opmærksom på muligheden for at yde kortfristede direkte lån og/eller kortfristede konvertible lån til børsnoterede selskaber.

Spørger påtænker i fremtiden at opsøge disse muligheder, og gerne i en udstrækning, hvor den samlede portefølje (lån og konverterbare lån) udgør mere end 15% af spørgers regnskabsmæssige aktiver.

Kortfristede direkte lån påtænkes givet til børsnoterede selskaber der påtænker eller allerede har annonceret en kapitaludvidelse, hvorfra lånet tilbagebetales med proventet.

Kortfristede direkte lån påtænkes givet som konverterbare lån til børsnoterede selskaber, der overvejer en fremtidig kapitaludvidelse, og hvor spørger har mulighed for at konvertere lånet til børsnoterede aktier i det børsnoterede selskab i stedet for at modtage tilbagebetaling.

Kortfristede direkte lån påtænkes givet til børsnoterede selskaber, der har brug for mellemfinansiering, indtil en plan for deres fremtidige finansiering er afklaret.

Den 2. april 2019 skrev Skattestyrelsen følgende til spørger:

Vi er lidt i tvivl om, hvordan restriktionen er, og vil gerne være sikre på set-uppet.

Er det således, at H1, som fungerer som forvalter for spørger, skal træffe afgørelse om, hvem spørger udlåner penge til og på hvilke vilkår?

Den 2. april 2019 oplyste spørger følgende:

H1 er forvalter for spørger og har herigennem mandat til på vegne af spørger og i spørgers navn at indgå aftaler om lån mm.

Udover forvaltningsaftalen ligger der en fuldmagtsaftale fra bestyrelsen i spørger hvorigennem A som direktør i spørger og undertegnede som direktør i H1 kan tegne spørger ved aftaleindgåelse. (Tegningsreglen er ellers at selskabet tegnes af en direktør i forening med et bestyrelsesmedlem, af to bestyrelsesmedlemmer i forening eller af den samlede bestyrelse).

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er vores opfattelse, at ydelse af kortfristede direkte lån falder under definitionen af værdipapirer m.v. fra aktiebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2, som uddybet i den juridiske vejledning. Af den juridiske vejledning 2019-1 fremgår det, at "Ved værdipapirer mv. forstås navnlig aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindestående og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse".

Spørgers påtænkte virksomhed består i ydelse af kortfristede direkte lån samt kortfristede konvertible lån til børsnoterede selskaber, dvs. overordnet set af lån (fordringer), dvs. af værdipapirer m.v.

Tilsvarende fortolkning fremgår af SKM2012. 425. SR, hvoraf fremgår "Fonden vil ikke have anden aktivitet end ydelse af lån, bortset fra anbringelse af overskydende likviditet. Fonden vil midlertidigt kunne overtage aktier i låntagere m.v., der misligholder lån, men aktierne m.v. vil blive søgt afhændet hurtigst muligt". I denne sag bekræftede Skatterådet, at Fonden ville blive betegnet som et investeringsselskab efter SEL § 3, stk. 1, nr. 19, da bl.a. betingelsen om "investering i værdipapirer m.v." som defineret i den daværende aktiebeskatningslovens §19, stk. 2, var opfyldt.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at nedenfor beskrevne påtænkte virksomhed består af investering i værdipapirer m.v. som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2.

Begrundelse

Det er oplyst, at spørgers formål er at udøve investeringsvirksomhed ved kollektiv investering, og at selskabet hidtil har investeret i en bred portefølje af børsnoterede aktier, tegningsrettigheder, obligationer og finansielle instrumenter.

Spørger påtænker i fremtiden at yde kortfristede direkte lån og/eller kortfristede konvertible lån til børsnoterede selskaber.

Der er efter det oplyste tale om, at spørger selv vil foretage udlån direkte til låntagerne. H1 vil dog være administrator og forvalter af formuen og dermed den reelle udøver af udlånsaktiviteten.

Det er spørgers opfattelse, at kortfristede direkte udlån falder under definitionen af værdipapirer m.v. efter aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2. Rådgiver henviser i den forbindelse bl.a. til SKM2012. 425. SR.

I SKM2012. 425. SR er der ikke særskilt taget stilling til, om direkte udlån fra et selskab kan anses for værdipapirer efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

Det er Skattestyrelsen opfattelse, at SKM2016. 15. SR heller ikke kan tages til udtryk for, at et selskab kan anses for et investeringsselskab, når selskabet selv foretager udlån, da det i det daværende SKATs besvarelse af spørgsmål 3 blev lagt til grund, at det konkrete selskab var et investeringsselskab. Det vil sige, at det daværende SKAT og Skatterådet ikke i den afgørelse tog positivt stilling til, at et selskabs egne udlån kan sidestilles med investering i værdipapirer efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

I SKM2018. 323. SR bestod aktiviteten af investering i andele af forskellige lån via peer-to-peer platforme, hvor låntagerne kunne være såvel fysiske som juridiske personer, der var hjemmehørende i et EU/EØS land. Skatterådet bekræftede, at spørger kunne anses for at være et investeringsselskab efter aktieavancebeskatningslovens § 19. I den sag foretog selskabet ikke selv udlån til debitor.

Ved værdipapirer m.v. forstås navnlig aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindeståender og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse.

Erhvervelse af fordringer, herunder ved udlån, kan derfor anses for investering i ”værdipapirer”. Det er dog en forudsætning, at der ikke drives anden virksomhed.

Af forarbejderne til aktieavancebeskatningslovens § 19 fremgik bl.a. følgende:

”Selskabets virksomhed skal bestå i investering i værdipapirer m.v.

Ved investering forstås navnlig anskaffelse af værdipapirer, herunder erhvervelse af forkøbsrettigheder og køberettigheder, lån og udlån af værdipapirer, og optagelse af lån for at finansiere en anskaffelse.

Det anføres i forslaget til lovtekst, at et investeringsselskab omfatter: »Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v.« Heri ligger, at selskabet ikke må have anden virksomhed. (...) Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset hele deres formue er anbragt i værdipapirer. For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det på den anden side uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

(...)”

Som det fremgår af forarbejderne, anses et selskab mv., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer mv. for et investeringsselskab. Heri ligger, at selskabet ikke må have anden virksomhed. Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er derfor ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter mv., og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset at hele deres formue er anbragt i værdipapirer.

Det fremgår således af forarbejderne til aktieavancebeskatningslovens § 19, at selskaber, der driver anden virksomhed end investeringsvirksomhed, ikke anses for at være et investeringsselskab.

Det lægges, på baggrund af det oplyste, til grund ved besvarelsen, at det er H1, som er forvaltningsselskab for spørger, som foretager det reelle arbejde i forbindelse med udlånene. Det vil sige, at det er H1 som vurderer, om der skal foretages udlån og på hvilke vilkår, således at spørger alene formelt beslutter, om udlånene skal foretages på de aftalte vilkår.

Skattestyrelsen finder, at den påtænkte virksomhed i den konkrete sag ikke vil være at anse for anden virksomhed, og at selskabet kan anses for at investere i værdipapirer, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., og at der derfor kan svares ”Ja” til spørgsmålet.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”Ja”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatetrådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1 (fra 1. marts 2019)

Ved et investeringsselskab forstås:

1. (...)
2. Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Med tilbagekøb sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver over for selskabet, at enten den pågældende eller en anden fysisk eller juridisk person på forlangende vil købe enhver andel til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Kravet om tilbagekøb på forlangende er opfyldt, selv om kravet kun imødekommes inden for en vis frist. Uanset at der ikke er pligt til tilbagekøb, anses selskabet for et investeringsselskab, hvis dets virksomhed består i kollektiv investering i værdipapirer m.v. Ved kollektiv investering forstås, at selskabet har mindst 8 deltagere. (...)

Forarbejder

Af forarbejderne til lov nr. 407 fra 2005 (LF 98 af 24. februar 2005) fremgik bl.a. følgende:

Selskabets virksomhed skal bestå i investering i værdipapirer m.v.

Ved investering forstås navnlig anskaffelse af værdipapirer, herunder erhvervelse af forkøbsrettigheder og køberettigheder, lån og udlån af værdipapirer, og optagelse af lån for at finansiere en anskaffelse.

Det anføres i forslaget til lovtekst, at et investeringsselskab omfatter: »Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v.« Heri ligger, at selskabet ikke må have anden virksomhed. Et selskab, der både har investeringsvirksomhed og produktionsvirksomhed, er ikke et investeringsselskab. Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset hele deres formue er anbragt i værdipapirer. For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det på den anden side uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

Definitionen skal ses i sammenhæng med, at det også kræves, at der er aftalt indløsningsret til indre værdi, jf. herom nedenfor.

Ved værdipapirer m.v. forstås navnlig: Aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindeståender og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse

Finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven omfatter terminkontrakter, der enten ikke opfyldes ved levering, eller hvor afviklingstidspunktet ikke ligger inden for den afviklingsfrist, der er sædvanlig på området, samt aftaler om køberetter og salgsretter. Det gælder dog ikke aftaler over fast ejendom.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er noteret på børs, medmindre der indgås modgående kontrakter.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af virksomhed, der kun kan opfyldes ved levering.

Praksis

SKM2018. 323. SR

Spørger var et unoteret selskab, hvis aktivitet bestod af investering i andele af forskellige lån via peer-to-peer platforme, hvor låntagerne kunne være såvel fysiske som juridiske personer, der var hjemmehørende i et EU/EØS land.

Skatterådet bekræftede, at spørger kunne anses for at være et investeringsselskab efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

SKM2016. 15. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at lån ydet mod pant i fast ejendom kunne indgå i virksomhedsordningen.

Virksomhedens midler ville dog, uden at det blev anset for en hævning, kunne anbringes i andele i et investeringsselskab, der i stedet forestod udlånsaktiviteten. Det bemærkes, at det i SKATs begrundelse (spørgsmål 3) var lagt til grund, at der var tale om et investeringsselskab. Det vil sige, at SKAT ikke i afgørelsen forholdt sig til, om det konkrete selskab kunne anses for et investeringsselskab. (Skattestyrelsens understregning)

SKM2012. 425. SR

I spørgsmål 1 blev det bekræftet, at udenlandske investorer i kommanditselskabet Fonden ikke ville have fast driftssted i Danmark efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

I spørgsmål 2 blev det bekræftet, at det påtænkte InvestCo skatteretligt ville have status som et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 1, nr. 19.

I begrundelsen var det lagt til grund, at InvestCo's vedtægter ville indeholde en bestemmelse, hvorefter selskabets ejere kunne kræve, at ejerandele i selskabet skulle tilbagekøbes af selskabet til indre værdi.

Ligeledes skulle det lægges til grund, at InvestCo ikke ansås for transparent efter dansk skatteret.

InvestCo's virksomhed ville bestå i at være kommanditist i Fonden, hvis virksomhed bestod i ydelse af lån (fordringer). I lighed med SKM2011. 738. SR ville InvestCo, som var kommanditist i et kommandit-

selskab, hvis virksomhed var investering i værdipapirer (fordringer), være at anses som et investeringselskab.

SKM2011. 738. SR

Det var oplyst, at A A/S påtænkte at få overdraget investeringer fra B AS, samt foretage nyinvesteringer gennem deltagelse som Limited Partner (kommanditist) i udenlandske transparente enheder, hvor de udenlandske enheder investerede i aktier eller ligestillede former for værdipapirer. A A/S' ejerandele i de udenlandske transparente enheder ville være på x %, og aldrig over 10 %.

Hovedformålet i A A/S var efter det oplyste således at foretage investering i værdipapirer m.v. via de udenlandske enheder, der investerede i aktier m.v., og hvor A A/S ville eje mindre end 10 pct. af kapitalen/andelen i de investerede enheder. Det var derfor Skatteministeriets opfattelse, at der var tale om virksomhed, der bestod i investering i værdipapirer m.v., samt at undtagelsen i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 3 (nu stk. 2) ikke fandt anvendelse.

Den juridiske vejledning 2019-1, C. D. 1.1.2 Investeringselskaber – ABL § 19

(...)

Hvilke danske selskaber omfattes af ABL § 19?

Begrebet selskab mv. omfatter alle selskaber, hvor afståelse af ejerandele er omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Definitionen på et investeringselskab omfatter derfor ikke bare investeringsforeninger, men også fx SIKAV'er og aktieselskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

(...)

Eksempler fra forarbejderne, som belyser bestemmelsen

Hvad er værdipapirer?

"Ved værdipapirer mv. forstås navnlig aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindestående og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse.

Finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven omfatter terminskontrakter, der enten ikke opfyldes ved levering, eller hvor afviklingstidspunktet ikke ligger inden for den afviklingsfrist, der er sædvanlig på området, samt aftaler om køberetter og salgsretter. Det gælder dog ikke aftaler over fast ejendom.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er noteret på en børs, medmindre der indgås modgående kontrakter.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af virksomhed, der kun kan opfyldes ved levering."

Denne forståelse af "værdipapirer" fremgår af L 98, fremsat den 24. februar 2005.

(...)